

kan være ønskeligt, at de Paagjældende have en betydelig Dannelse og netop en Dannelse, der i en ganske anden Grad er historisk end enten classisk sproglig eller mathematisk. Vi see heller ikke Andet, end at den historiske Uddannelse meget godt maatte kunne stilles ved Siden af de to andre Uddannelser som Betingelse for Afgangen til flere af de Examina, som ere Embedsexamina ved Universitetet. Jeg skal for Diebliffet ikke opholde mig mere ved dette Spørgsmaal, jeg har kun troet korteligen at burde berøre nogle af de vigtigste af de Grunde, som ifjor ledede Udvalget til at foreslaae, at Skolerne deelede saaledes, at der ogsaa dannedes en historisk-nordisk Skole. Det Andet, som jeg vil omtale, vedrørende Delingen, er dette, at den høitærede Minister foreslaaer, at den samme Skole skal beskæftige sig med begge de her foreslaaede Retninger, og at Delingen altsaa skal foregaae paa den Maade, at det egentlig kun er den øverste Klasse i den samme Skole, der skal deles, imedens vi derimod ifjor ansaae det rigtigst, at hver Skole arbejdede i sin Retning. Vi troede, at det maatte være ønskeligt saavel for Skolen selv som tillige for de Disciple, der gaae i Skolen, at der gik een Aand igjennem Skolen, og at det ikke blev Tilfældet, hvad ellers saa overordentlig let vil skee, at enten den ene eller den anden Retning bliver anseet for mindre vigtig og saaledes bliver mere eller mindre fyldestgjørende behandlet efter sin Betydning. Vi troede, at det i og for sig er principmæssig urigtigt saaledes at gjøre Skolen til et Legeme med 2 Hoveder; men dertil kommer endnu en anden Ting, som ogsaa har Betydning, og som den høitærede Minister heller ikke har kunnet undlade at tage Hensyn til i sit Lovforslag, og det er den oeconomiske Side af Sagen. Hvorfor har den høitærede Minister ikke kunnet foreslaae en Deling for mere end 4 Skoler? Fordi han meget rigtig har seet, at der i de fleste Skoler ikke kan være Tale om at dele den øverste Klasse undtagen med overordentlig Beføstning, idet der let vil findes saa faa Disciple i Classen, at der, naar den skulde deles, i Grunden vil blive et altsor lille Apparat til Udskillelsen i 2 selvstændige

Afdelinger. Hvis man desuagtet vil gennemføre Delingen af Classen, saa vil Systemet blive langt dyrere, end om man gik den Vej, som ifjor var foreslaaet af Udvalget, nemlig at lade hver enkelt Skole arbejde i sin Retning med alle sine Elever. Man kan vistnok heller ikke undlade at opfaste sig selv det Spørgsmaal, om ikke Virkningen af vedkommende Paragraph i Lovforslaget, forsaavidt de andre Skoler angaaer — jeg mener hermed selvfølgelig de Skoler, som ikke ere Metropolitan-skolen, Sorø lærde Skole, Aarhus og Odense Cathedralsskoler — vil være, at det ved dem bliver ved det Gamle, nemlig at de vedblive at være Skoler med særlig latin-sk-græsk Underviisning. Er det ikke i Virkeligheden saaledes, at man ikke ret vel kan tænke sig, at der i disse Skoler, hvis deres Retning ikke forveien bliver anderledes ordnet, vil opstaae Forhold, som føre til, at der for Alvor kan blive Tale om Andet end det Gamle. Hvorledes skulle Forældre, der ønske, at deres Børn skulle gaae i en anden Retning end den gamle latin-sk-græske, kunne falde paa at sende dem andetsteds hen end der, hvor de have Sikkerhed for, at der vil blive gennemført en Plan, der fører derhen, som de ønske? Vi kunne altsaa ikke see Andet end, at, hvad denne Side af Sagen angaaer, Lovforslaget i Virkeligheden indskrænker sig til at etablere en Tvedeling af Skolens øverste Classer i de 4 nævnte Skoler, og forøvrigt Alt saa omtrent bliver ved det Gamle. Jeg skal endnu her tillade mig en Bemærkning, at det ikke staaer for mig aldeles klart, i hvilket Forhold dette Lovforslag stiller sig til den reale Underviisning, som nu gives i de lærde Skoler. Det forekommer mig, at der bagved dette Forslag i saa Henseende staaer en meget betydelig Forandring; jeg kan ikke see Andet end, at Forslaget, uden at omtale det med et eneste Ord, egentlig gaaer ud paa at udskyde den hidtil givne reale Underviisning af de lærde Skoler. Jeg skal ikke videre gaae ind herpaa, men kun nævne dette for at give Ministereu Leilighed til nærmere at give sin Mening tilkjende. Jeg skal endelig tillade mig en lille Bemærkning, som i og for sig ikke er væsentlig, men som jeg dog finder mig foranlediget